

LAULUD SURNUAIAPÜHAL

*Me ei vaata nähtavaile, vaid nähtamatuile
asjadele, sest nähtavad asjad on ajalikud,
nähtamatud aga on igavesed.*

2. kiri korinlastele 4,18

Rändaja, jää seisatama vaikselt surnuaial nüüd; mõtle, et ei kaudgemale jõua siit su maine püüd. Kui sa väsid päeva lõpul, murdud elu viimsel õhtul, siis sind katab kurblik kalm, puhkepaigaks haud saab külm.

Siia rahuaeda maetud abikaasa, õde, vend. Siia mullarüppe toodud isa, ema, tütar, poeg. Nende südames haavad kaua, kaua valutavad, kes jäid armsaid leinama murelise meelega.

Puhake siis hauavilul igavese koiduni. Vägev Jumal uues elus äratab teid viimati. Raske oli lahkumine, siiski jälleenägemine ühendab meid Isaga seal, kus jäädav kodumaa.

Kiriku Laulu- ja Palvraamat 148. P. 300.

Algusliturgia

1 leksioon: Psalm 139, 1-18.23-24

Kui südant piinab valu, siis heida põlvili ja Isa kätte elu sa usu täiesti! Kõik mured Tema ette siis kannal palvevāes: nii iga valumõte sul kustub südames.

Nii vaikseks jääb siis süda ja selgeks elutee; ka kõige suurem häda näib kerge sinule. Sind nagu tiivad tõstvad maailmast ülesse ja päiksekiired paistvad ka läbi silmavee.

Siis puista süda välja nüüd oma Isale! Kui muresid ka palju, Ta leiab siiski tee. Eks hinge Looja oska sind kõiges trööstida ka siis, kui hing ei suuda kõik välja ütelda.

Kiriku Laulu- ja Palveraamat 341. P. 239.

II leksioon: Nutulaulud 3,22–26.31–32.39–41

Mu Jumal, kuis nii varjul oled, kuis imelised on Su teed!
Mis kasu saadavad kõik mured; veel enne mind Sa muretsed!
Mu Jumal, Isa, saada mind, et risti allgi kiidan Sind!

Kes võib küll Sinu mõtteid mõista? Kõik nõu ja tarkus üksnes Sul: Sa mitu tuhat teed võid leida, kus ühtki pole leida mul. Mu Jumal, Isa, saada mind, et risti allgi kiidan Sind!

Oh Jumal, Sinu pühi mõtteid ei jõua mõista ükski meel!
Sest pühitse mu ettevõtteid, mind saada käima õigel teel!
Mu Jumal, Isa, saada mind, et risti allgi kiidan Sind!

Kiriku Laulu- ja Palveraamat 360. P. 143.

III leksioon: Johannese evangeelium 14,1–6

Jeesus, meie eel käi Sa eluteel, siis Su järel viibimata käime ilma kõikumata, kuni Sa meid siit kodumaale viid!

Kannatustes meid kinnitada võid. Sinu tahtmist tahan täita, kiusatusi ära võita. Viimaks ristitee viib ju Sinule.

Olgu oma piin meile koormaks siin, või on valuks venna häda — aita kanda kõike seda. Tee meid kõigiti kindlaks otsani.

Ikka meiega ole, Issand, Sa! Ja kui kõrbest läbi käime, aita, et kõik kanda võime. Oma koju vii Sa meid kindlasti.

Kiriku Laulu- ja Palveraamat 467. P. 157.

IV leksioon: 2. kiri korintlastele 4,16–5,10

Õndsad on need, kes Issandas on surnud, kes nutuorust rahu-
maale jõudnud. Issand neid rõõmus, mures juhatanud õndsate
maale.

Surmajõe kaldal hirmu nad ei tunne, rahu sees jääda viimaks
võivad unne. Kristus neil annab uue päeva õnne. Ta võitis surma!

Tänu siis Sulle! Sind me usaldame, taevase kodu Sinu armust
saame, hauast kui kutsud! Sind kõik ülistame, Jeesus, me Issand!

Kiriku Laulu- ja Palveraamat 174. P. lisa 80.

V leksioon: Johannese ilmutus 21, 1–7

Sa püha linn, sind teretab mu keel, uks mulle lahti tee! Ju armust
ajast igatsenud meel su rahu järele. Nüüd olen ma sind näi-
nud ja rõõmust särab silm. Kõik halb on tühja läinud, mis mulle
teinud ilm.

Ja rõõmu kõla, pasunate häält ja laulu helinat on igavesest ajast
kuulda sealt, et taevad kõlavad. Kuis laulsid siinamaale kõik inglid
südamest, nii meie: Jumalale au olgu igavest!

Kiriku Laulu- ja Palveraamat 175. P. 270.

Jutlus

Jah, Su juurde tahan jääda, Issand, rõõmu, valu sees, et Sind to-
hiks ülendada kord ka Sinu järje ees. Sinu tahtmist tahan täita; kä-
sid siit ka lahkuda, ei sel raske hinge heita, kes on eland Sinuga.

Jää Sa ikka minu juurde, Issand, — veereb päevake, võtab pea-
le õhtu tuule õõ mind oma varjusse. Ja kui kustub silma selgus,
valgusta mu vaimu Sa! Et mu hinge helgib valgus, milles koidab
kodumaa!

Kiriku Laulu- ja Palveraamat 338. P. 294.

Lahkunute mälestamine

Lahkunu mälestus kalmule kutsub maisete murede võitluse ööl. Päeval, ja öhtul, kui päike ju kustub, südamest palvetan Tema ees veel, südamest palvetan Tema ees veel:

"Lase, oh Issand, tal magada rahu mulla all väsinud ränduri und. Ärata uinuja unest siis üles, kui saabub kõigile hommikutund, kui saabub kõigile hommikutund!"

Kiriku Laulu- ja Palveraamat 147. P. lisa 127

Teated ja rahusoov

Kalla, kallid Isad, rahu minu südame! Anna, et Su laps ei väsi palvetamast iiale! Önnista mind eluvaevas, hoia kõige kurja eest, olgu ikka lahti taevast, kus näen Isa vaimus, toes!

Luba mind Su ligi tulla, armas taeva Kuningas, et Su Poja risti alla elukoorma panna saaks! Seal on lepitust, on õnne, seal jääb süda rahule. Ei seal enam vaeva tunne, kes on leidnud elutee.

Saagu mulle lepitajaks, Lunastaja, Sinu rist, minu valu vaigistajaks Sinu käsi, Jeesus Krist! Kas ma väsin öhtul hilja, murdun päise päeva aal — surres maitsen eluvilja Lunastaja risti all.

Kiriku Laulu- ja Palveraamat 339. P.l.134 või
A.Topmani viis

Palve ja õnnistamine

Hällist hauani mine julgesti! Põrmulaps saab koduraale, igavese elu maale, saatjaks taevane helde Karjane.

Hällist hauani, viimse öhtuni juhib Jeesus elusõudu, jõuetule-annab jõudu, oma tallekest kaitseb kurja eest.

Hällist hauani looda alati! Ristikandjat Jeesus aitab, valuöödel valgust näitab, pühib silmavee — troost ja õnn on see.

Kiriku Laulu- ja Palveraamat 337. P. 157.

leht 24/6-2000

LAULUD SURNUAIAPÜHAL

Jalg, siin tasasemalt astu, samm sul olgu alandlik; hauad paistavad siin vastu, kurbi künkaid rida pikk.

Uhke sõna, huultelt haju, valjud kõned, vaikige; süda, mõtetesse vaju, paik on püha, tõsine.

Kas sul teada, kuhu minna, kui kõik päevad lõppenud? Ainult Jeesus viib su sinna, kus kõik nutud nutetud.

Vaimulikud laulud II 289. P. 65.

Algusliturgia.

I leksioon: Psalm 139, 1—18.23—24.

Su au siin elu kuulutab, kõik hinge lainetused. Sind terve loodus ilmutab, kõik taeva lõpmatused. Ju kätkest peale aiman Sind, Su poole tõuseb mõttelend, Sa kõige elu algus.

Oh Looja, ära lase Sa mind kaduvusse surra. Mu vaimule end ilmuta ja surmalained murra. Sa minu silmad lahti tee, et nemad näeksid läbi õõ Su armutrooni sära!

Vaimulikud laulud II 166. P. 200.

II leksioon: Nutulaulud 3, 22—26.31—32.39—41.

Üksainus samm sa astu — ja Jumal kaasas sul. Ta heldus helgib vastu siin elurännakul. Kui teed nii tihti viivad sind läbi tormidest, siis kõrge kaitsja tiivad on varjuks kõige eest!

Üksainus ususäde — ja hing lööb särama. Ses säras peitub tõde, uus tee, uus lootusmaa, kus kaob kõik maine vale, rist tundub kergena ja ainult Jumalale sa kuulud kõigea.

Vaimulikud laulud II 201. P. 246 või 245.

III leksioon: Johannese evangeelium 14, 1—6.

Jeesus, meie eel käi Sa eluteel, siis Su järel viibimata käime ilma kõikumata, kuni Sa meid siit kodumaale viid.

Kannatustes meid kinnitada võid. Sinu tahtmist tahan täita, kiusatusi ära võita — viimaks ristitee viib ju sihile.

Olgu oma piin meile koormaks siin, või on valuks venna häda — aita kanda kõike seda. Tee meid kõigiti kindlaks otsani.

Ikka meiega ole, Issand, Sa! Ja kui kõrbest läbi käime, aita, et kõik kanda võime. Oma koju vii Sa meid kindlasti.

Lauluraamat 442. P. 157.

IV leksioon: 2 Korintos 4, 16—5,10.

Jumal, Sull' ligemal ihkab mu vaim! Üles siit vaevaõöst kannab mind aim. Kasvab mu ahastus, ainult üks laul mu suus: Jumal, Sull' ligemal ihkab mu vaim!

Kui tee ka vaevane, mis käia mul, viib ta mind ometi ligemal Sull'. Inglise mind armsasti kutsuvad taevasse. Jumal, Sull' ligemal ihkab mu vaim!

Ja kui siit muremaalt kutsud Sa mind koju, kus igavest leian ma Sind, taevasse elama lauluga tulen ma. Jumal, Sull' ligemal ihkab mu vaim!

Vaimulikud laulud II 259. P. Iisa 118.

V leksioon: Johannese ilmutus 21, 1—7.

Tähtede taga kord koidab sull' taevas, ootus ja lootus seal täide sul läeb! Mis sa siin kandnud ja kannatand vaevas, kõik seal sust igavest maha siis jääb, kõik seal sust igavest maha siis jääb.

Tähtede taga — seal vajub kõik vales; seal näed, mis tumedaks teinud on ilm. Kurbuse järel peab läikima pale, õndsamas rõõmus siis särab su silm; õndsamas rõõmus siis särab su silm.

Tähtede taga sull' lehvivad palmid, taevalist karastust, rõhutud rind! Jumala inglite kiituse salmid, saatvad sind rahuks, väsinud hing; saatvad sind rahuks, väsinud hing.

Vaimulikud laulud II 286. P. lisa 127.

Jutus.

Kalla, kallis Isa käsi, rahu minu südame! Anna, et Su laps ei väsi palvetamast iiale. Önnista mind elu vaevas, hoiä kõige kurja eest. Olgu ikka lahti taevas, kus näen Isa väimus, töes.

Luba mind Su ligi tulla, armas taeva Kuningas, et Su Poja risti alla elukoorma panna saaks. Seal on lepitust, on õnne, seal jääb süda tahule. Ei seal enam vaeva tunne, kes on leidnud elutee.

Saagu mulle lepitajaks, Lunastaja. Sinu rist, minu valu vaigistajaks Sinu käsi, Jeesus Krist. Kas ma väsin öhtul hilja, murdun päise päeva aal — surres maitsen eluvilja Lunastaja risti all.

Vaimulikud laulud II 3. A. Topmanj viis või P. lisa 134.

Lahkunute mälestamine.

Puhake siis hauavilus igavese koiduni. Vägev Jumal uues elus äratav teid väimati. Raske oli lahkumine, siiski jälleägemine ühendab meid Isaga seal, kus jäädav kodumaa.

Vaimulikud laulud II 292. P. 300.

Teated ja rahusööv.

Jumal, mu süda igatseb Sind! Sinuta rahu ei leia mu rind. Päeval ja öösel otsin Sind ma öhates paljude palvetega, Sind palun ma: Jumal, kuule mind Sa!

Saada mind ikka tasasel teel! Hoiä, kui eksida tahab mu meel! Äita, et ikka paremaks saan, Sinule ustavaks lapseks siis jään! Sind palun ma: Jumal, kuule mind Sa!

Vaimulikud laulud II 179. P. lisa 128.

Palve ja önnistamine.

Tugevad on Jeesu käed, need mind igavesti hoidvad, kui kõik sõbrad lahkuvad ja mind üksi maha jätvad, ei mu Jeesus lahku must — see on minu kindel troost.

Ei mind ükski vägi või Tema armust lahutada; Tema sõna räägib nii, kes võib selle vastu panna? Ei mu Jeesus lahku must — see on minu kindel troost.

Vaimulikud laulud II 170. P. lisa 53.

Piht ja armulaud.

Oota, hing, oh oota Issandat sa, Tema peale looda, Päästjaks sulle Ta. Ög kindlasti läeb sul koidule, talve järel tuleb kuldne kevade. Murede marus ja häda sees on sul varjüks Jumal, truu abimees.

Oota, hing, oh oota Issandat sa, Tema peale looda, Päästjaks sulle Ta. Kui langeb kõik, sul on varjupaik — võimsam kui su kaitsja pole lainte käik. Ta on ju Päästja su häda sees, meidki, Issand, äita, truu abimees!

Lauluraamat 525. P. 487.

Keegi meist ei ela iseenesele ja keegi meist ei sure iseenesele. Sest kui me elame, siis elame Issandale ja kui me sureme, siis sureme Issandale. Kas me siis elame või sureme, oleme Issanda omad!

Kiri roomlastele 14, 7—8.